

Reißbrachkopf Rauris

Rauris Hochalmbahn - Schwarzwand - Grat wandeling - Reißbrachkopf - Rauris Hochalmbahn

***** - 5,5 Km - 570 Hm - 4:00 uur

Deze rondwandeling over de Schwarzwand en Reißbrachkopf is geen zware, maar bevat wel tussen deze twee toppen een smalle Grat. Met goede wandelschoenen en een beetje voorzichtigheid is het voor een ieder te doen, maar de route is niet geschikt voor mensen met hoogtevrees.

De route omhoog gaat over brede sintelwegen, omlaag via een prachtige afdaling over smalle paadjes door een zee van Alpenbloemen. Terug bij het bergstation is er ook nog veel te doen, van goud wassen tot een roofvogelshow, dus voldoende om er een mooie dag in de bergen door te brengen.

Starten doen we door met de Hochalmbahn in het Raurisertal bij het stadje Rauris omhoog te gaan. Naar het bergstation en het Restaurant Hochalm op 1780m.

Voor ons maar een klein stukje rijden vanaf de camping in Wörth zodat we al vroeg aan de wandeldag kunnen beginnen. Dat past ons goed, want in de middag wordt er onweer voorspeld en dan hopen we minimaal bij het bergstation terug te zijn.

Vanaf het bergstation lopen we het stukje weg omhoog tot bij het restaurant en kijken daar even bij de eerste gouddelvers die al druk zijn met het zoeken naar goudstof.

Dan lopen we rechts voor het terras en het restaurant langs en zien aan de achterzijde van het gebouw nog een terras. Vanaf dit terras zijn er dagelijks enkele roofvogelshows te bekijken, maar dat bewaren we voor na de wandeling.

Vorbij het tweede terras klimmen we omhoog en gaan dan scherp linksaf langs de Greifvogelwarte de berg op. Achter het restaurant langs.

Dit pad kunnen we nu alsmaar blijven volgen op weg naar het eerste doel, de Schwarzwand.

Al na een de eerste bocht is goed te zien dat we hier boven de bomengrens zitten en daarmee mooie vergezichten voorgeschoteld krijgen. Rechts een aantal bergtoppen en links kijken we tot diep in het Raurisertal richting Kolm Saigurn met de Hohe Tauern op de achtergrond.

De weg stijgt soms wat meer of minder, maar ervaren wandelaars

weten dat deze geleidelijk omhoog lopende sintelwegen veel zwaarder lopen dan een steile berghelling.

Gezien de warmte doen we het dan ook rustig aan en stoppen daarbij regelmatig voor het maken van een foto of het nemen van een slok water.

Bij een hek aangekomen is het even vlakker, daarna gaat het weer steiler omhoog maar wordt het wel steeds mooier om ons heen. Even later gaat de weg verder omhoog met bergen links en rechts van het pad en zijn we het weidse uitzicht kwijt.

Wel zien we dan af en toe de hoge toppen voor ons uit waar we later boven overheen zullen gaan wandelen, en in de verte is rechts ook de Grat te zien die we willen oversteken en waar nu kleine figuurtjes overheen trekken.

Na het passeren van een klein gebouwtje zijn er enkele paden naar rechts die we kunnen negeren, we blijven de weg rechtdoor omhoog volgen.

Vlak voor we een leuk meertje bereiken is er via een smal paadje rechts een afkorting mogelijk door de helling op te klimmen en daarmee een langere lus van het hoofdpad af te korten.

Daarmee mis je dan wel een prachtig uitzichtpunt aan het einde van deze langere lus. Bij het uitzichtpunt staat een bankje en het Raurisertal is daar nog beter te bekijken dan voorheen. Helaas is het bij ons nog wat nevelig, maar het blijft desondanks indrukwekkend.

Na deze bocht wordt het weer een tijdje vlakker terwijl we langs een prachtig meertje wandelen en daarna achter dit watertje de weg naar links en verder omhoog volgen. Het topje van de Schwarzwand met daarop een topkruis komt daarna snel dichterbij.

Bijna boven aangekomen verlaten we eindelijk de brede weg bij een paadje met een routebord waar de Schwarzwand op staat aangegeven. Het pad brengt ons tot op de bergrug tussen het bergstation rechts en de Schwarzwand top links bij een afrastering.

Via het hekje bereiken we het pad over de bergrug en volgen deze naar links richting het topkruis waar we weer een stempel aan ons stempelboekje kunnen toevoegen. Het topje ligt op 2194m, waarmee we de meeste hoogtemeters voor vandaag hebben gehad.

Aan de overzijde kijken we nu ook uit in het dal er achter naar Voralm, en in de verte is dan zelfs de Grossglockner te zien. Een heerlijk plekje voor een korte pauze.

Voor het vervolg van de wandeling moeten we eerst een stukje terug naar waar we boven op de bergrug zijn uitgekomen, en gaan daar nu rechtdoor richting het bergstation.

We volgen daarna het pad onder het bergstation door en nemen dan het smalle pad de Grat op.

Eerst nog even een stukje klimmen, daarna staan we dan boven op de Grat en kunnen we genieten van een indrukwekkend uitzicht rondom. Een uitzicht dat we nu ook langere tijd blijven houden terwijl we de Grat verder gaan volgen.

Al snel wordt het steeds smaller, maar het is goed begaanbaar en zonder gevaarlijke plaatsen. Verderop moeten we om en over enkele rotsblokken klauteren, ook dat gaat prima en er zijn waar nodig staaldraden om ons aan vast te houden. Maar het gaat daar naast ons wel zeer steil omlaag zodat het voor mensen met hoogtevrees niet is aan te raden.

Opschieten is er op de Grat niet bij, het uitzicht is zo bijzonder dat we regelmatig stoppen om een nog mooiere foto te maken. Daarbij hebben wij naar het noorden in het Untere Pinzgau vandaag ook nog eens laaghangende bewolking wat het nog mooier maakt, vooral als we op een bepaald moment zowel onder de wolken door de huizen in het dal kunnen zien en over de wolken heen de hoge bergtoppen in de verte. Geweldig!

Na de rotspartijen gepasseerd te zijn wordt het weer breder en lopen we gemakkelijk een beetje op en neer over de bergtopjes verder.

Vanaf de hogere punten zien we in de verte dan het volgende topkruis op de Reißbrachkopf al waar we nu naar toe gaan.

Voor we daar zijn komen we nog eens langs een klein diepblauw watertje waar een sneeuwveld tot in het water reikt.

Dichter bij de Reißbrachkopf komen we door gedeelten met volop bloeiende bloemen en waar het nog steeds tamelijk vlak verloopt.

Tot we aan de voet van de bergtop staan, dan wordt duidelijk dat we toch nog een laatste flinke klim moeten maken om op het topje te komen. Het gaat er behoorlijk steil omhoog maar wel weer door heerlijke velden vol Alpenbloemen met de altijd mooie Grossglockner op de achtergrond.

Bij het topkruis op 2210m aangekomen leggen we de rugzakken af om er even te pauzeren en de omgeving nog eens rustig in ons op te nemen. Het is een brede top met voldoende ruimte om even te gaan zitten op een bankje of op de grond tussen de bloemenzee. Natuurlijk voorzien we ons ook van de tweede stempel van vandaag.

In de verte wordt het steeds donkerder zodat we toch niet te lang durven blijven hangen.

De afdaling beginnen we bij het gele bordje rechts van het topkruis, gezien vanuit de richting waar we vandaan zijn gekomen. (Zuidzijde van deze bergtop).

Achter het routebordje loopt een smal paadje omlaag dat al na enkele meters behoorlijk steil afdaalt.

Dit is een mooi voorbeeld van de verschillende soorten Alpenbloemen die er op verschillende hoogten groeien, als we afwisselend door gebieden met witte, gele, paarse of oranje bloemen omlaag lopen.

Het paadje volgt steeds een bergrug omlaag tot we uiteindelijk op een skipiste uitkomen. Aan de overzijde gaat het behoorlijk steil omlaag, voor de skiërs afgeschermd met een hekwerk.

Voor dit hek slaan we rechtsaf en volgen het karrenspoor over de piste die al snel weer verder omlaag loopt. In de verte aan de overzijde zien we dan de sintelweg die we omhoog hebben gelopen.

Waar het karrenspoor een scherpe bocht naar rechts maakt kunnen we links/rechtdoor blijven lopen door daar het smalle paadje te kiezen.

Het karrenspoor blijven volgen kan ook, deze loopt met een grote boog door het dal om daarna aan te sluiten op een brede sintelweg waar ook dit smalle paadje op uit gaat komen.

Wij kiezen voor 'smal' en gaan weer een nieuw bloemenveld in. Deze keer zijn het struiken, dit is het domein van de Alpenrose.

Wanneer we bij een rand staan met beneden ons een beekje, splitst het pad zich naar links en rechts. Links is een vager spoor en wordt verderop zeer steil, dus kiezen we voor rechtsaf dieper het dal in.

We krijgen nog wel een hindernis te overwinnen in de vorm van een afrastering om de koeien op de Alm te houden. Hier geen hekje over overstap, maar gewoon zelf over de draden klimmen of er onderdoor kruipen.

Daarna is het nog een klein stukje naar een oversteekplaats in de beek, en daar pal achter een breder pad die we nu naar links omlaag gaan volgen.

Het pad sluit verderop aan op de zelfde sintelweg die we ook omhoog hebben afgelegd en we nu dus omlaag gaan volgen terug naar het Restaurant Hochalm.

Bij het restaurant lopen we gelijk door naar het achterste terras omdat daar wat te drinken en naar de roofvogelshow te gaan kijken die dadelijk zou beginnen. Maar we hebben de rugzakken nog niet af of het begint behoorlijk te plenzen.

Helaas, dan gaat de show ook niet door, dus rest ons niets dan een drankje en daarna weer af te dalen naar Rauris waar we in het stadje ook gelijk de boodschappen kunnen doen voor het avondeten op de camping.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006-2013 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |